

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce **A. z. p., a. s.**, (dříve N. a. s., předtím N. Z. a. s., původně A. Z. a. s.), zastoupeného JUDr. Oldřichem Studeným, advokátem se sídlem Praha 7, Komunardů 36, proti žalovanému **Úřadu průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, za účasti **U. Č., spol. s r. o.**, zastoupené JUDr. Zdeňkou Korejzovou, advokátkou se sídlem Praha 1, Spálená 29, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 16. 8. 2001, sp. zn. O 73602,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 16. 8. 2001, sp. zn. O 73602 a), jímž bylo rozhodnuto o rozkladu navrhovatele výmazu ochranné známky U. Č., spol. s r. o., evidovaném pod č. R 19/01, a rozhodnutí z téhož dne sp. zn. O 73602 b), jímž bylo rozhodnuto o rozkladu majitele ochranné známky N. Z. a. s., evidovaném pod č. R 18/01, **se zrušují a věc se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 5 432,80 Kč, a to k rukám jeho advokáta do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III.** Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného (v dalším textu též „Úřad“) ze dne 11. 12. 2000, sp. zn. O - 73602, byla k návrhu společnosti U. Č., spol. s r. o. (dále též navrhovatel výmazu) z rejstříku ochranných známek vymazána slovní ochranná známka „NANUK“,

zapsaná v České republice pod č. 172537, jejímž majitelem byl žalobce (resp. jeho právní předchůdce A. Z. a. s.), s tím, že pro mražené ovocné zmrzliny výmaz působí od počátku platnosti ochranné známky. Zároveň žalovaný rozhodl, že složená kauce ve výši 2 500 Kč se vrací navrhovateli. Žalobce i navrhovatel výmazu podali proti tomuto rozhodnutí rozklad, kterým předseda Úřadu dne 16. 8. 2001 dvěma rozhodnutími se stejnými sp. zn. O 73602 a se shodnými výroky vyhověl a napadené rozhodnutí změnil tak, že ochranná známka č. 172537 ve znění „NANUK“ se vymazává z rejstříku ochranných známek pro mražené ovocné zmrzliny a mražené dorty s účinky ex tunc, pro ostatní výrobky zůstává tato ochranná známka v platnosti. Dále rozhodl o vrácení složených kaucí.

Žalobce rozhodnutí předsedy Úřadu o svém rozkladu napadl včas podanou žalobou. Uvedl, že žalovaný rozhodl na základě jediného dokladu, a to Slovníku spisovného jazyka českého, který vydalo v roce 1989 nakladatelství ACADEMIA, kde je na str. 229 je uvedeno, že „nanuk“ je mražený smetanový krém s tuhou čokoládovou polevou. Tato publikace však nesledovala význam použití slov z hlediska jejich použití v obchodním styku, jejím cílem bylo správné užívání spisovné češtiny. Tato kniha již nevyjde. Místo ní nakladatelství ACADEMIA vydalo v roce 1994 Slovník spisovné češtiny pro školu a veřejnost, který již slovní označení „nanuk“ neobsahuje. Toto slovní označení neobsahují ani žádné další obdobné publikace (encyklopedie, slovníky), vydávané jinými nakladatelstvími. Návrh na výmaz byl nedostatečně zdůvodněn a doložen.

Žalobce užívá značku NANUK jako jediný v obchodním styku na obalech všech jím vyráběných mražených krémů. Tato plní stejnou funkci jako u konkurenčních firem značky ALGIDA a PRIMA. U známých známek dochází z důvodu jejich vžitosti u spotřebitelů k jejich rozmělnění, kdy známá značka bývá užívána jako označení druhové. Tak i značku NANUK, ale i značky ESKYMO, POLÁRKA, LEDŇÁČEK kupující používají jako náhradu dlouhého názvu „mražený krém“, to ovšem neznamená, že tyto značky nerozlišují. Pokud by značka NANUK byla v době zápisu do rejstříku druhovým označením, zajisté by existovalo více důkazů o použití označení NANUK jako druhu výrobků. Navrhovatel výmazu však nepředložil důkazy, které by prokazovaly zdruhování označení v takové míře, že by se označení NANUK stalo synonymem pro mražené krémy. Žalovaný přihlédl k jedinému dokladu, k ostatním v řízení o rozkladu žalobcem předloženým obdobným publikacím, v nichž se slovo „nanuk“ nevyskytuje, však nepřihlédl.

Žalovaný dále v řízení o výmazu postupoval v rozporu s § 25 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách. Měl se totiž zabývat otázkou, zda označení svým užíváním v obchodním styku následně nezískalo rozlišovací způsobilost pro žalobcovy výrobky. Přitom žalobce znaleckým posudkem doložil, že cena předmětného označení činí 38 milionů Kč. Z uvedených důvodů navrhl, aby žalobou napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že zákon o ochranných známkách neurčuje, kolik dokladů má správní orgán požadovat, je tak na uvážení Úřadu, zda v konkrétním případě uzná např. i jediný doklad za postačující. Účelový výklad žaloby o cíli publikace Slovník spisovného jazyka českého byl jednoznačně vyvrácen věcnou argumentací v odůvodnění rozhodnutí o rozkladu. I na základě jediného dokladu bylo v řízení zjištěno, že označení NANUK je označením druhovým, neboť tento pojem je obsažen ve slovníku, a dále, že název výrobku je již natolik druhovým označením zmrzliny, že přestal plnit

základní funkci ochranné známky, totiž rozlišovat výrobky konkrétního výrobce od jiných. Úřad posuzuje každé podání podle svého obsahu, přičemž ve výmazovém řízení neplatí zásada koncentrace řízení. V současnosti je zřejmé, že označení NANUK je pro mražený smetanový krém označením popisným. Z uvedených důvodů navrhl zamítnutí žaloby.

V replice ze dne 11. 3. 2002 žalobce zdůraznil, že zdruhování označení je proces, kdy označení, které původně mělo rozlišovací způsobilost ji vlivem jeho rozmělnění ztratilo. Pokud by však již v době před zápisem ochranné známky veřejnost začala užívat označení NANUK jako druh výrobků, musel by navrhovatel výmazu snadno shromáždit obsáhlý materiál, což se nestalo. Výmaz tak byl proveden na základě neúplného zjištění stavu věci.

Navrhovatel výmazu se jako osoba zúčastněná na řízení ve vyjádření k žalobě ztotožnil s napadeným rozhodnutím žalovaného. Dodal, že začátkem devadesátých let, tedy v době, kdy probíhalo řízení o zápisu, neexistovalo takové množství různých slovníků, pravidel pravopisu atd., jako je tomu nyní, neboť privatizace státních nakladatelství a vydavatelství teprve probíhala. V té době tudíž veškeré subjekty používaly jedinou variantu Slovníku spisovného jazyka českého. Je ve veřejném zájmu, aby známka, která neplní svou základní funkci, byla vymazána. Žalobcovo přirovnání slova NANUK k ochranné známce ALGIDA či PRIMA je zcela neadekvátní, spotřebitel se totiž jen stěží vyjádří tak, že si jde koupit ALGIDU, tj. nemyslí tím jakoukoli zmrzlinu, která bude v obchodě v prodeji. Spotřebitel si dále většinou neřekne ani o „mražený krém“, který je názvem dlouhým, ale požádá právě o nanuk a prodávající mu pak nabídne kupř. ESKYMO, POLÁRKU, LEDŇÁČKA, NOGGER atd. Proti rozmělnění ochranné známky se musí bránit majitel této známky jejím používáním. Z těchto důvodů navrhl zamítnutí žaloby.

Vrchní soud v Praze, u kterého byla žaloba podána (§ 247 a násl. o. s. ř., ve znění účinném do 31. 12. 2002), řízení do konce roku 2002 nedokončil a neskončenou věc převzal k dalšímu řízení nově zřízený Nejvyšší správní soud (§ 132 s. ř. s.).

Z výpisů z obchodního rejstříku vedeného Městským soudem v Praze oddíl B., vložka 5386 a vložka 7836, soud zjistil, že původní žalobce právnická osoba N. a. s., se sídlem P. 4, L. 13, zanikla ke dni 31. 12. 2003 a jejím právním nástupcem se k témuž dni stala právnická osoba Č. m., a. s., se sídlem P. 4, L. 223/13, která k témuž dni změnila svoji obchodní firmu na: A. z. p., a. s. Proto dne 10. 3. 2004 rozhodl soud s odkazem na § 107 odst. 1, 3 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. usnesením, že v řízení bude na straně žalobce pokračovat s právnickou osobou A. z. p., a. s.

Nejvyšší správní soud pak - již podle právních předpisů účinných od 1. 1. 2003 - o původní správní žalobě věcně nerozhodl a usnesením ze dne 18. 3. 2004, č. j. 6 A 104/2001-48, ji odmítl podle § 46 odst. 2 s. ř. s. Současně žalobce poučil o tom, že může ve věci do jednoho měsíce od právní moci usnesení podat v téže věci žalobu podle části páté občanského soudního řádu (*scil.* ve znění účinném od 1. 1. 2003) k místně příslušnému okresnímu soudu, a o tom, že při dodržení této lhůty mu zůstávají účinky dosud učiněných procesních úkonů zachovány.

Žalobce se tímto poučením řídil a podal u Obvodního soudu pro Prahu 4 ve zmíněné lhůtě žalobu proti Úřadu.

Obvodní soud poté podal zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb. návrh na rozhodnutí kompetenčního sporu s tím, že věc náleží do působnosti správních soudů.

Zvláštní senát usnesením ze dne 28. 6. 2005, č. j. Konf 22/2005-6, vyslovil podle § 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., že rozhodovat o žalobě proti rozhodnutí Úřadu o výmazu ochranné známky z rejstříku ochranných známek náleží soudu ve správním soudnictví. V důsledku toho pak dále zrušil podle § 5 odst. 3 téhož zákona usnesení Nejvyššího správního soudu, jímž byla pravomoc Nejvyššího správního soudu popřena a odstranil tak překážku věci rozhodnuté.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále tedy Nejvyšší správní soud pokračoval v původním řízení o podané správní žalobě.

Ze správního spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Dne 26. 5. 1993 byla do rejstříku ochranných známek zapsána slovní ochranná známka č. 172537 ve znění „NANUK“, a to pro mražené ovocné zmrzliny, mražené potraviny jako jsou hotová jídla, dorty, ryby, drůbež, maso, zvěřina, ovoce, zelenina, kód třídy výrobků a služeb 29, 30.

Na základě žádosti ze dne 12. 6. 1996 byla tato ochranná známka převedena na nabyvatele A. Z., s. r. o., žalobcova právního předchůdce.

Podáním ze dne 20. 11. 1998 navrhla společnost U. Č., spol. s r.o. výmaz předmětné ochranné známky. Uvedla, že co se týče mražené ovocné zmrzliny a mražených dortů, tak se označení NANUK v období posledních asi čtyřiceti let užívalo pro jakoukoliv smetanovou zmrzlinu na špejli. Dávno před podáním přihlášky se tak stalo druhovým označením. Podle Slovníku spisovného jazyka českého (Academia, 1989) je nanuk mražený smetanový krém s tuhou čokoládovou polevou, nazvaný podle osobního jména Eskymáka ze staršího filmu. Užití tohoto označení pro mraženou ovocnou zmrzlinu či mražený dort je tak nutně klamavé. Přitom klamavé ani druhové označení nemohlo být podle § 3 odst. 1 písm. a), c) zákona č. 174/1988 Sb., o ochranných známkách, ochrannou známkou. Taková označení jsou vyloučena ze zápisu i podle § 2 odst. 1 písm. c), d), g) zákona č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách. Majitel (žalobce) dále ochrannou známku v posledních pěti letech neužíval k označení mražených potravin, jako jsou hotová jídla, ryby, dorty, drůbež, maso, zvěřina, ovoce, zelenina. Proto navrhla, aby předmětná ochranná známka byla vymazána pro mražené ovocné zmrzliny a mražené dorty podle § 42 odst. 2 zákona č. 137/1995 Sb. a § 23 odst. 1 písm. a) a § 3 odst. 1 písm. a), c) zákona č. 174/1988 Sb., a pro mražené potraviny jako jsou hotová jídla, ryby, dorty, drůbež, maso, zvěřina, ovoce, zelenina podle § 25 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/1995 Sb.

Ve vyjádření k návrhu na výmaz ochranné známky žalobce uvedl, že označení NANUK se pro konkrétní mražený krém vyráběný n. p. L. P. začalo v ČR užívat od poloviny padesátých let. Výroba byla ukončena v roce 1980. Označení se nemohlo užívat jako druhové, neboť nabídka mražených krémů byla v minulosti omezená, dominovaly mražené krémy ESKYMO, POLÁRKA, NANUK. Rozvoj nabídky nastal

až v sedmdesátých a osmdesátých letech. Združení označení navrhovatel výmazu doložil pouze Slovníkem spisovného jazyka českého, účelem této publikace však bylo správné užívání českého jazyka. Doprovodný text ke každému slovu je názorem odborníků na jazyk český, pro posuzování označení mražených krémů však nemá odbornou vypovídací hodnotu. Navrhovatel výmazu dále blíže neobjasnil tvrzenou klamavost označení. Označení je žalobcem používáno i jako kombinovaná ochranná známka. Předmětná ochranná známka je respektována ostatními výrobci a dodavateli mraženého zboží, v případě porušení práv k ochranné známce žalobce ihned zasahuje. Ochrannou známku užívá i pro další potravinářské výrobky, což doložil nabídkovým listem pro rok 1998. Cena označení byla stanovena soudním znalcem na 38 mil. Kč. Označení NANUK patří mezi všeobecně známá označení, proto bývá středem pozornosti konkurence se snahou na něm parazitovat. Žalobce také dopisem ze dne 15. 1. 1999 upozornil navrhovatele výmazu na porušování ochranné známky NANUK. Z uvedených důvodů navrhl zamítnutí návrhu na výmaz předmětné ochranné známky.

V dalším průběhu správního řízení předkládali žalobce i navrhovatel výmazu důkazní prostředky na podporu svých tvrzení, zejména průzkumy veřejného mínění, novinové články, ceníky, nabídkové listy.

O návrhu rozhodl žalovaný dne 11. 12. 2000 (sp. zn. O – 73602) tak, že slovní ochranná známka „NANUK“, zapsaná v České republice pod č. 172537, se vymazává z rejstříku ochranných známek; pro mražené ovocné zmrzliny výmaz působí od počátku platnosti ochranné známky. Dále rozhodl o vrácení kauce 2 500 Kč navrhovateli. V odůvodnění uvedl, že zápisnou způsobilost je nutno posuzovat v souladu s § 42 odst. 2 zákona č. 137/1995 Sb. podle § 3 odst. 1 písm. a), c) zákona č. 174/1988 Sb., neboť za účinnosti posledně jmenovaného zákona byla napadená ochranná známka přihlášená a zapsána. Pro posouzení oprávněnosti zápisu bylo možno vzhledem k výmazovým důvodům vzít v úvahu jen ty důkazní materiály, které pocházejí z doby přede dnem přihlášení napadené ochranné známky, tj. přede dnem 4. 12. 1992. Takovým je pouze Slovník spisovného jazyka českého, z roku 1989, podle něhož je nanuk „mražený smetanový krém s tuhou čokoládovou polevou“. Označení je druhové, vymezuje-li kategorii nebo typ, k němuž výrobek náleží, tedy vžilo-li se jako běžné označení určitého druhu výrobku zboží. Skutečnost, že slovo „nanuk“ je uvedeno v uvedeném slovníku, který vykazuje živou slovní zásobu spisovné češtiny přede dnem 4. 12. 1992, prokazuje, že napadené označení bylo již v době svého přihlášení druhovým označením pro zmrzliny, tj. zmražené potravinářské krémy. Do této kategorie výrobků bezesporu patří i „mražené ovocné zmrzliny“. Napadená ochranná známka tak byla pro mražené ovocné zmrzliny zapsána v rozporu s § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 174/1988 Sb., neboť v daném případě jde o druhové označení. Žalovaný dále shledal, že napadená slovní ochranná známka nemůže ve vztahu k firmě majitele ochranné známky, ani k údajům charakterizujícím „mražené potraviny jako jsou hotová jídla, dorty, ryby, drůbež, maso, zvěřina, ovoce, zelenina“ uvedeným v seznamu výrobků napadené ochranné známky, klamat ani nepravdivě informovat. Co se týče návrhu na výmaz ve vztahu k uvedeným mraženým potravinám, žalovaný ochrannou známku vymazal podle § 25 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/1995 Sb., protože majitel známky neprokázal užívání napadené ochranné známky v rozhodném pětiletém období před zahájením řízení o výmazu.

Žalobce ve svém rozkladu ze dne 12. 1. 2001 (evidovaném pod č. R 18/01) proti rozhodnutí žalovaného poukázal na vady řízení. Jediným důkazem svědčícím zdruhování předmětného označení byl Slovník spisovného jazyka českého. Žalobce prověřil slovníky spisovného jazyka českého a encyklopedie a zjistil, že pojem „nanuk“ obsahuje pouze tento jediný slovník. Přitom všechny encyklopedie běžně objasňují druhová označení. Žalovaný dále neposoudil projednávanou věc v celém rozsahu § 25 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/1995 Sb. K neužívání ochranné známky pro mražené potraviny žalobce dodal, že slovní známky mohou být užívány v jakékoli podobě, libovolným písmem či barevném provedení, a to i v kombinaci s dodatečnými prvky, pokud neztratí rozlišovací způsobilost. Navrhl ponechání předmětné ochranné známky v platnosti.

Proti části rozhodnutí žalovaného týkající se mražených dortů podal rozklad (evidovaný pod č. R 19/01) i navrhovatel výmazu. Uvedl, že mražený dort je zmrzlina vytvarovaná jako dort, většinou obsahující i polevu z čokolády. I mražený dort tedy zcela vyhovuje dotčené definici nanuku. Pro mražený dort tak měla být ochranná známka vymazána proto, že se jedná o druhové označení či pro její klamavost, nikoliv však pro její neužívání. Dále nesouhlasil s vymezením pojmu klamavosti žalovaným. Navrhl změnu výroku ve vztahu k mraženým dortům tak, že se předmětná ochranná známka vymazává z rejstříku ochranných známek dle § 42 odst. 2 zákona č. 137/1995 Sb. a § 23 odst. 1 písm a), § 3 odst. 1 písm a), c) zákona č. 174/1988 Sb.

O rozkladu žalobce rozhodl předseda Úřadu dne 16. 8. 2001 rozhodnutím sp. zn. O 73602, zřejmě pro interní potřeby označeným rukou psaným písmenem „b)“. Rozkladu vyhověl a napadené rozhodnutí změnil tak, že ochranná známka č. 172537 ve znění „NANUK“ se vymazává z rejstříku ochranných známek pro mražené ovocné zmrzliny a mražené dorty s účinky ex tunc, pro ostatní výrobky zůstává tato ochranná známka v platnosti. Dále rozhodl o vrácení složené kauce. Rozhodnutí odůvodnil tak, že v prvním stupni řízení byl správně přijat jako průkazný materiál pouze Slovník spisovného jazyka českého, ostatní předložené doklady vznikly až po zápisu napadené ochranné známky a byly tak nerozhodnými. Ztotožnil se se závěrem správního orgánu I. stupně, že ochranná známka „NANUK“ představuje označení druhu výrobku, které bylo již před jejím přihlášením běžně používáno širokou veřejností a ve vztahu k mraženým ovocným zmrzlinám, je označením druhovým, jeho používání proto nemůže být vázáno na žádného konkrétního výrobce. Tento závěr pak, na rozdíl od rozhodnutí žalovaného, vztáhl i na mražené dorty, neboť ty jsou mraženým krémem ve tvaru dortu. K namítané nepoužitelnosti Slovníku spisovného jazyka českého se zabýval významem slova „slovník“ a uzavřel, že jakýkoliv slovník více či méně podrobně vysvětluje význam běžně užívaných slov a tedy i slova „NANUK“. Dále poukázal na skutečnost, že zákon nespecifikuje počet dokladů prokazujících, že znění napadené ochranné známky je označením druhu výrobků. V daném případě se jedná o natolik běžně spotřebitelskou veřejností užívané označení druhu výrobku, že doklad předložený navrhovatelem výmazu byl zcela postačující. Pro mražené ovocné zmrzliny a pro mražené dorty tak byla napadená ochranná známka zapsána v rozporu s § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 174/1988 Sb. Co se týče mražených potravin, jako jsou hotová jídla, ryby, drůbež, maso zvěřina, ovoce, zelenina, předseda Úřadu shledal, že žalobce prokázal užívání ochranné známky ve smyslu § 25 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/1995 Sb. a tato tak byla pro uvedenou skupinu výrobků vymazána neoprávněně.

O rozkladu navrhovatele výmazu rozhodl předseda Úřadu téhož dne (16. 8. 2001) rozhodnutím se stejnou sp. zn. O 73602, zřejmě pro interní potřeby označeným rukou psaným písmenem „a“. Rozkladu vyhověl a napadené rozhodnutí změnil tak, že ochranná známka č. 172537 ve znění „NANUK“ se vymazává z rejstříku ochranných známek pro mražené ovocné zmrzliny a mražené dorty s účinky ex tunc, pro ostatní výrobky zůstává tato ochranná známka v platnosti. Dále rozhodl o vrácení složené kauce. Rozhodnutí odůvodnil tak, že v prvním stupni řízení byl správně přijat jako průkazný materiál pouze Slovník spisovného jazyka českého, ostatní předložené doklady vznikly až po zápisu napadené ochranné známky a byly tak nerozhodnými. Poukázal na skutečnost, že zákon nespécifikuje počet dokladů prokazujících, že znění napadené ochranné známky je označením druhu výrobků. Ztotožnil se se závěrem správního orgánu I. stupně, že ochranná známka „NANUK“ představuje označení druhu výrobku, které bylo již před jejím přihlášením běžně používáno širokou veřejností a ve vztahu k mraženým ovocným zmrzlinám, je označením druhovým, jeho používání proto nemůže být vázáno na žádného konkrétního výrobce. Tento závěr pak, na rozdíl od rozhodnutí žalovaného, vztáhl i na mražené dorty, neboť ty jsou mraženým krémem ve tvaru dortu. Namítanou klamavost označení pro mražené dorty, a tedy rozpor zápisu s § 3 odst. 1 písm. c) zákona č. 174/1988 Sb., však neshledal. Pro mražené ovocné zmrzliny a pro mražené dorty tak byla napadená ochranná známka zapsána v rozporu s § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 174/1988 Sb. Co se týče mražených potravin, jako jsou hotová jídla, ryby, drůbež, maso zvěřina, ovoce, zelenina, předseda Úřadu dospěl k závěru, že žalobce prokázal užívání ochranné známky ve smyslu § 25 odst. 1 písm. b) zákona č. 137/1995 Sb. a tato tak byla pro uvedenou skupinu výrobků vymazána neoprávněně.

Nejvyšší správní soud posoudil věc takto:

Podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.

Předmětem rozhodování v dané věci je oprávněnost částečného výmazu ochranné známky podle zákona č. 137/1995 Sb.

Nestanoví-li tento zákon jinak, platí podle jeho § 38 odst. 8 pro řízení o ochranných známkách správní řád, s výjimkou ustanovení o přerušení řízení, čestném prohlášení, lhůtách pro rozhodnutí a opatření proti nečinnosti.

Dle § 38 odst. 7 č. 137/1995 Sb. lze proti rozhodnutí Úřadu podat rozklad ve lhůtě jednoho měsíce od doručení rozhodnutí. § 61 odst. 3 správního řádu pak stanoví, že ustanovení o odvolacím řízení se vztahují přiměřeně i na řízení o rozkladu.

V daném případě bylo před Úřadem, jakožto správním orgánem I. stupně, vedeno správní řízení se dvěma účastníky, navrhovatelem výmazu a majitelem ochranné známky (žalobcem). V rámci tohoto řízení Úřad autoritativně rozhodl (dne 11. 12. 2000, sp. zn. O - 73602) o konkrétních právních poměrech těchto osob. Proti tomuto rozhodnutí podali oba účastníci řízení rozklad. I přesto, že o rozkladech bylo věcně vedeno jedno opravné řízení - oba rozklady a další k věci se vztahující písemnosti byly založeny ve stejném správním spisu (a tedy pod shodnou sp. zn.), správní orgán v souladu s § 56 ve spojení s § 61 odst. 3 správního řádu účastníky vzájemně vyrozuměl o obsahu podaných rozkladů

a vyzval je, aby se k nim vyjádřili, oba rozklady byly posuzovány společně a ve vzájemných souvislostech, o čemž svědčí též protokoly o jednání rozkladové komise, z nichž vyplývá, že jednání o obou rozkladech bylo zahájeno dne 28. 5. 2001 v 9.00 hodin - vydal předseda Úřadu ke každému rozkladu samostatné rozhodnutí, byť se stejnými sp. zn. O 73602, se shodnými výroky a s v podstatné části shodnými odůvodněními.

Ve správním řízení, na něž se vztahuje správní řád, je však pojmově vyloučeno rozhodovat o rozkladech (odvoláních) proti těmto rozhodnutím správního orgánu I. stupně odděleně (když zákon č. 137/1995 Sb. žádnou odchylku nestanoví). Tento esenciální požadavek na formální stránku řízení o rozkladu vyplývá z principu právní jistoty účastníků právních vztahů, ale i ze základních pravidel správního řízení - ze zásady součinnosti a ze zásady hospodárnosti řízení. Každé správní rozhodnutí je projevem vůle vykonavatele veřejné správy v konkrétní věci, směřujícím vůči konkrétním osobám. Vydání samostatného rozhodnutí ke každému oprávněnému prostředku zvláště je s uvedeným principem a zásadami v příkrém rozporu. Případná aplikace procesního postupu předsedy Úřadu na správní řízení s desítkami či stovkami účastníků (např. na řízení stavební) by vedla *prima facie* k absurdním závěrům.

I když po materiální stránce jsou obě rozhodnutí kompatibilní a udržela si tak věcnou integritu, po stránce formální došlo k těžké vadě řízení, která způsobila nesrozumitelnost obou dotčených rozhodnutí předsedy Úřadu. O rozkladech proti těmto rozhodnutím správního orgánu I. stupně, tedy mělo být rozhodnuto i formálně jedním rozhodnutím.

Z uvedených důvodů soud zrušil obě rozhodnutí o rozkladech, i když žalobou bylo napadeno pouze rozhodnutí předsedy Úřadu o rozkladu žalobce. Vadou řízení zde totiž bylo právě formální rozčlenění či oddělení jednoho řízení o rozkladech do řízení dvou, resp. ukončení jednoho oprávněného řízení vydáním dvou samostatných rozhodnutí. Materiálně sice šlo pouze o jedno rozhodnutí (v širším smyslu), právě jedno rozhodnutí však mělo být vydáno také formálně. Navíc jedině zrušením obou rozhodnutí mohl soud předejít vzniku obtížně řešitelné situace, která by zde mohla vzniknout. Jak při zrušení pouze napadeného rozhodnutí pro nesrozumitelnost, tak při věcném přezkumu pouze napadeného rozhodnutí a jeho případném zrušení, by totiž byl původní právní stav „konzervován“ ještě pravomocným rozhodnutím o rozkladu navrhovatele výmazu. Složitější situace by přitom nastala, kdyby soud se zrušením rozhodnutí o rozkladu žalobce současně zrušil i rozhodnutí správního orgánu I. stupně. I z tohoto příkladu je zřejmá vadnost postupu předsedy Úřadu.

V daném případě tak ze správního spisu bez dalšího vyplynula procesní vada takového charakteru a závažnosti, že brání přezkoumání napadeného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Soud k ní proto přihlédl z úřední povinnosti (srov. č. 359/2004, 523/2005 Sb. NSS). Napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí o rozkladu navrhovatele výmazu jsou nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost, neboť byla závažným způsobem porušena jejich forma. Ze shora uvedených důvodů soud dotčená rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. a) a § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. bez jednání zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V tomto řízení bude žalovaný vázán právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Žalobce dosáhl v řízení plného úspěchu, a proto má dle § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Náklady řízení se skládají z paušální odměny advokáta ve výši 3 500 Kč [§ 133 s. ř. s., § 11 vyhlášky č. 484/2000 Sb.] a tří paušálních náhrad po 75 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.). Protože žalobcův advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku 707,80 Kč, odpovídající dani, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Žalobci dále přísluší náhrada za zaplacený soudní poplatek ve výši 1 000 Kč. Celkem jeho náklady činí 5 432,80 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. října 2005

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu